

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. května 2017 samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **t a k t o :**

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se zrušuje výrok o vině pod body 3) – 5) z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153, výrok o trestu pod bodem II., jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními se v zrušeném rozsudku se rozhoduje takto:

Obžalovaný

uznává se vinným, že

1.

v České Lípě v únoru 2015 pod smyšlenou legendou o tom, že potřebuje peníze na nákup materiálu pro své podnikání, vylákal od [REDACTED] 8.500,- Kč, které měla ušetřeny na úhradu nájemného, přičemž tvrdil, že nájem za několik málo dní zaplatí, ačkoliv žádnou podnikatelskou činnost nevyvíjel, peníze použil pro svou osobní potřebu a v souladu se svým předchozím záměrem je nevrátil a nájem nezaplatil a poškozené opakovaně tvrdil, že již nájem uhradil, následně v měsíci březnu 2015 opět pod smyšlenou legendou o tom, že potřebuje peníze na nákup materiálu pro své podnikání, vylákal od [REDACTED] 8.500,- Kč, které měla ušetřeny na úhradu dalšího nájemného, přičemž opět tvrdil, že nájem za několik málo dní zaplatí, ačkoliv žádnou podnikatelskou činnost nevyvíjel, peníze znovu použil pro svou osobní potřebu a v souladu se svým předchozím záměrem je nevrátil a nájem nezaplatil a poškozené opakovaně tvrdil, že již nájem uhradil a dále v době od 27. 4. 2015 do 30. 4. 2015 pod obdobnou smyšlenou legendou o tom, že potřebuje peníze na nákup materiálu pro své podnikání, vylákal od [REDACTED]

██████ postupně po částkách pět až šest tisíc celkem 30.000,- Kč ačkoliv žádnou podnikatelskou činnost nevyvíjel, peníze použil pro svou osobní potřebu a v souladu se svým předchozím záměrem je nevrátil, čímž poškozené ██████ způsobil škodu v celkové výši 47.000,- Kč,

2.

v době od 20. 4. 2015 do 4. 11. 2015 na různých místech v České Lípě se záměrem se neoprávněně obohatit, pod smyšlenou legendou o své životní situaci a příslibem založení společné domácnosti a rodiny, když mimo jiné tvrdil, že po matce zdědil 700.000,- Kč a vlastní stavební pozemek, na kterém pro ně postaví dvojdomek, kde budou jako rodina společně bydlet a budou tam moct bydlet i rodiče ██████ vylákal postupně od poškozené ██████ dne 20. 4. 2015 8.000,- Kč, dne 2. 7. 2015 20.000,- Kč, dne 1. 9. 2015 8.000,- Kč a dne 4. 11. 2015 20.000,- Kč, ačkoliv žádný dům nestavěl, nekupoval a ani to neměl v úmyslu a finanční prostředky si v souladu se svým předchozím záměrem ponechal pro vlastní potřebu, čímž poškozené ██████ způsobil škodu v celkové výši 56.000,- Kč,

3. (převzato z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č.j. 2 T 190/2015-153)

dne 24. 11. 2015 v úmyslu neoprávněně se obohatit vylákal od poškozené ██████ pod záminkou reklamace vady její mobilní telefon zn. HTC Desire 526G v hodnotě 4.250,- Kč, přístroj však namísto reklamace téhož dne zastavil v zastavárně ██████ v České Lípě za 2.100,- Kč, které si ponechal,

4. (převzato z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č.j. 2 T 190/2015-153)

dne 26. 11. 2015, v úmyslu neoprávněně se obohatit a s předchozím záměrem finanční prostředky nevrátit, půjčil si od poškozené ██████ finanční hotovost ve výši 4.000,- Kč a peníze nevrátil, dále od poškozené v úmyslu neoprávněně se obohatit, pod záminkou, že přístroj potřebuje ke své práci, vylákal notebook zn. Toshiba N2820 v hodnotě 5.500,- Kč, počítač poškozené v dohodnuté době nevrátil, naopak s věcí naložil jako s vlastní a daroval jej další osobě,

5.

v blíže nezjištěné době od 15. 4. 2015 do 25. 11. 2015 na adrese ██████ Česká Lípa, v době společného soužití s ██████ v jejím bytě, odcizil ze stříbrného kufříku vroubkovaný dámský náramek ze žlutého zlata o průměru přibližně 6 - 7 centimetrů a síle 4 mm v hodnotě 8.000,- Kč, vroubkovaný dámský prsten ze žlutého zlata s růžovým kamínkem v hodnotě 2.000,- Kč, dámský prsten ze žlutého zlata se třemi černými kamínky v hodnotě 1.500,- Kč, dětské náušnice ze žlutého zlata s kamínky růžové barvy v hodnotě 1.000,- Kč, stříbrný dámský prsten se světle růžovým kamínkem v hodnotě 300,- Kč, dámský prsten ze žlutého zlata ve tvaru květiny se dvěma lístečky po stranách v hodnotě 1.500,- Kč, přívěšek ze žlutého zlata ve tvaru kotvy, srdíčka a křížku o velikosti jednoho centimetru v hodnotě 1.500,- Kč, čímž poškozené ██████ způsobil škodu ve výši celkem 15.800,- Kč,

6. (převzato z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č.j. 2 T 190/2015-153)

v přesně nezjištěné době od 20. 10. 2015 do 25. 11. 2015 odcizil poškozené ██████ v jejím bytě v ulici ██████ v České Lípě řetízek z bílého kovu o obsahu zlata 4,43 g v hodnotě 4.800,- Kč s přívěskem z bílého kovu o obsahu zlata 1,2 g v hodnotě 1.500,- Kč,

tedy

1) – 4)

sebe obohatil tím, že uvedl jiného v omyl, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

5) – 6)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

čímž spáchal

1) – 4)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

5) – 6)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

dle § 209 odst. 3 za použití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 trestního zákoníku za shora uvedené přečiny a za sbíhající se přečin krádeže zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 6. 2016 č. j. 17 T 9/2016-70 a přečin pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 3. 2016 č. j. 5 T 8/2016-47 a ke společnému souhrnnému trestu v trvání **dvacetičtyř (24) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Současně se ve výrocích o trestu **ruší trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě** ze dne 1. 6. 2016 č. j. **17 T 9/2016-70** a trestní příkaz **Okresního soudu v České Lípě** ze dne 10. 3. 2016 č. j. **5 T 8/2016-47**, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE]
povinen zaplatit na náhradu škody poškozeným:

- [REDAKCE] částku ve výši
73.800,- Kč,

- [REDAKCE] částku ve
výši **4.000,- Kč,**

- [REDAKCE] částku ve výši
47.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] **se zbytkem** uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Soud dle § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v nepřítomnosti obžalovaného, neboť obžalovaný se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavil a soud měl za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout i bez přítomnosti obžalovaného. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na

§ 207 odst. 2 trestního řádu přečetl **protokol o výsledku podezřelého** z přípravného řízení na č. l. 3 – 5, podle kterého obžalovaný k jednání pod bodem 1) rozsudku vypověděl, že částku ve výši 12.000,- Kč, kterou dostal od poškozené [REDAKCE] použil na zaplacení nájmu a kauce. K jednání pod bodem 2) rozsudku se částečně doznal s tím, že souhlasí s částkou 20.000,- Kč od poškozené [REDAKCE] kterou potřeboval na dům, jenž však nekoupil, protože na něj neměl peníze. Podnikání obžalovaného vykazovalo nulový zisk, obžalovaný pracoval pro známého na dohodu o provedení práce, na základě které mu stavěl pergolu. Dále pracoval půl roku na vedlejší pracovní poměr pro realitní kancelář, pro kterou roznášel letáky. Jednání pod bodem 5) rozsudku popřel s tím, že šperky postupně kradl otec poškozené [REDAKCE].

Poškozená [REDAKCE] vypověděla, že v dubnu 2015 se s obžalovaným seznámila přes internetovou stránku Badoo, při první schůzce mu půjčila 8.000,- Kč a vrácení neřešila, protože se k ní obžalovaný po týdnu nastěhoval, mluvil o rodině a vypadal jako ideální člověk do rodiny. Poškozená mu postupně půjčila celkem 56.000,- Kč, z toho např. částka 8.000,- Kč představovala první nájemné v bytě [REDAKCE], do kterého se měli stěhovat, avšak nenastěhovali se, protože obžalovaný jí řekl, že bude stavět dvojdomek, v němž by bydleli i její rodiče. Pozemek měl koupit z dědictví po matce ve výši 700.000,- Kč a stavbu financovat z hypotéky. Později jí řekl, že domek koupí, byli na prohlídce několika domů a měli se nastěhovat do domu v Novém Boru, do něhož se také nenastěhovali, což jí obžalovaný vysvětloval tím, že od něj nemá klíče, ale makléř jí sdělil, že mu obžalovaný nezaplatil zálohu, a později poškozená rovněž zjistila, že matka obžalovaného žije. Obžalovaný jí tvrdil, že má [REDAKCE] a ukazoval jí i její internetové stránky. Soužití s obžalovaným ukončili asi dne 25. 11. 2015, kdy zjistila, že obžalovaný bez jejího vědomí zastavil její mobilní telefon. Následně zjistila, že se jí ztratily šperky uvedené pod bodem 5) rozsudku, a odmítla, že by je odcizil její otec, protože je dostala darem od rodičů, kteří od jejího bytu neměli klíče. Klíče od jejího bytu měl kromě poškozené pouze obžalovaný, poškozená obžalovanému ukazovala, kde má šperky, protože si s nimi hrál její syn. Z vypůjčených peněz jí obžalovaný nic nevrátil.

Poškozená [REDAKCE] se s obžalovaným seznámila v únoru 2015 na internetové seznamce Badoo. Obžalovaný jí řekl, že podniká, má [REDAKCE] ale nemá peníze, a proto si je od ní půjčil s tím, že jí je vrátí, jakmile skončí dědické řízení po jeho mamince, protože zdědí peníze a dům. V únoru 2015 mu půjčila částku 8.500,- Kč, kterou měla připravenou na zaplacení nájemného, a stejně tak v březnu 2015. Obžalovanému dále půjčila na linku, ložnici a pracovní materiál; celkem mu půjčila 47.000,- Kč. Obžalovaný jí tvrdil, že v obou měsících nájemné zaplatil, ale dozvěděla se, že nikoli, k čemuž jí obžalovaný řekl, že došlo k chybě v bance. S obžalovaným žila asi dva měsíce, obžalovaný jí tvrdil, že chodí do práce, ale asi nechodil. Později zjistila, že jeho maminka nezemřela, přičemž obžalovaný jí sliboval, že jí peníze vrátí do dvou týdnů, pak za měsíc, ale nevrátil a změnil si telefonní číslo. Aby mohla zaplatit dlužné nájemné, musela si vzít půjčku.

Z listinných důkazů soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] má v domě svých rodičů vlastní bytovou jednotku se samostatným vchodem. Poté, kdy se do jejího bytu nastěhoval obžalovaný, poškozená [REDAKCE] vyměnila zámek vchodových dveří, a tak se do bytu dostali jen v její přítomnosti (srov. úřední záznam na č. l. 97). Hodnotu jednotlivých odcizených šperků dokládá odborné vyjádření na č. l. 43.

Shora uvedené **důkazy soud vyhodnotil** dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný se k svému jednání fakticky nedoznal. Odcizení šperků poškozené [REDAKCE] popřel s tím, že je odcizil její otec, převzetí určitých finančních částek od poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] sice potvrdil, avšak s tím, že je použil ke smluvenému účelu, tedy ke koupi domu a k zaplacení

nájemného – jinými slovy se nedopustil žádného podvodu na poškozených. Nicméně z podvodného jednání pod bodem 1) a 2) výroku rozsudku je spolehlivě usvědčován poškozenými [REDAKCE] a [REDAKCE] které shodně popsaly, že se s obžalovaným seznámily v krátkém časovém sledu dvou měsíců prostřednictvím internetové seznamky Badoo, kdy se k nim obžalovaný takřka okamžitě nastěhoval, v případě poškozené [REDAKCE] spřádal plány na společnou budoucnost, dokonce hovořil o stavbě dvojdomku za účelem společného bydlení s rodiči, prezentoval se jako rodinný typ, který je finančně zajištěn dědictvím po matce. Poškozenou [REDAKCE] zase žádal o půjčku k rozvoji své podnikatelské činnosti v oboru truhlářství a ujistoval ji, že zaplatil nájemné za byt, ve kterém společně žili. Jak však obě poškozené zjistily, informace uváděné obžalovaným o jeho osobním životě se nezakládaly na pravdě, protože matka obžalovaného byla naživu, tedy vidina případného dědictví byla poněkud vzdálena, a obžalovaný nepodnikal ani neprovozoval jinou soustavnou výdělečnou činnost vyjma vylákávání finančních prostředků z žen hledajících životního partnera. Na základě těchto legend pak obžalovaný z poškozených postupně vylákal finanční částky v řádu desetitisíců s úmyslem tyto finanční prostředky použít pro svou vlastní potřebu a nikoli pro deklarovaný účel (koupě domu pro společné soužití s poškozenou [REDAKCE] financování podnikání a jejich následné vrácení poškozené [REDAKCE]). Ačkoli se jednalo o jeho bývalé přítelkyně, které se po ukončení vztahu mohly obžalovanému mstít nepravdivou výpovědí, hodnotil soud výpovědi obou poškozených jako věrohodné, protože obě nezávisle na sobě popsaly shodný způsob seznámení se s obžalovaným v takřka stejné době, rychlost započetí společného soužití i stejná tvrzení obžalovaného co do jeho rodinné situace, zaměstnání a příjmů, které se posléze ukázaly být nepravdivými. Jejich věrohodnost podporuje i skutečnost, že shodně okolnosti seznámení s obžalovaným, společné soužití a životní plány, jakož i hořký konec popsaly další dvě ženy, a to poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] (srov. odůvodnění pravomocného rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153). Z uvedeného je patrné, že obžalovaný prostřednictvím internetové seznamky navazoval partnerské vztahy s jednotlivými ženami, po ukončení takového vztahu zručně a plynule vplouval do dalšího vztahu se stejným záměrem a legendou, což dává soudu oprávnění k závěru, že obžalovaný v podstatě fungoval jako novodobý sňatkový podvodník. Ve vztahu k jednání pod bodem 5) výroku rozsudku soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že šperky poškozené [REDAKCE] odcizil její otec. Jednak ji vyvrací právě výpověď poškozené [REDAKCE] která popsala, že její rodiče neměli volný přístup do bytu a že obžalovaný věděl, kde šperky uchovává. Kromě toho postrádá logiku, aby jí otec postupně odcizoval šperky, které jí předtím sám daroval. Na základě těchto úvah soud vzal za základ svých skutkových zjištění výpovědi poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] a dospěl k závěru, že obžalovaný se jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku dopustil.

Co do odůvodnění skutkových závěrů ohledně dílčích útoků pod body 3), 4) a 6) převzatých z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 17. 5. 2017 č. j. 31 To 128/2017-187 soud odkazuje na odůvodnění těchto rozhodnutí, neboť při převzetí popisu těchto dílčích útoků v rámci ukládání společného trestu je vázán skutkovými závěry vyslovenými v těchto rozhodnutích a nemá tedy žádný důvod ani prostor k nim cokoli dodávat.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) – 4) **naplnil** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** pokračujícího přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, tedy se obohatil tím, že uvedl někoho v omyl (vylákal z poškozených finanční prostředky, mobilní telefon a notebook pod různými nepravdivými záminkami), a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, tj. škodu nejméně 50.000,- Kč (v této konkrétní věci škodu ve výši 116.750,- Kč), přičemž kdyby poškozené věděly o nepravdivosti tvrzení obžalovaného ohledně využití finančních prostředků a vylákaných věcí, jakož i jejich návratnosti, tyto by mu neposkytly. Jednání pod bodem 5) a 6) rozsudku soud kvalifikoval jako pokračující přečin krádeže dle § 205

odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy obžalovaný si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil (odcizil šperky ve vlastnictví poškozené [REDAKCE]), a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 22.100,- Kč). Soud posoudil jednání obžalovaného jako dva pokračující přečiny (přečin podvodu a přečin krádeže), neboť jednotlivé dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (probíhaly v období devíti měsíců), souvislostí předmětu útoku (peníze a lehce zpeněžitelné předměty) a stejným motivem (zajištění finančních prostředků pro osobní potřebu obžalovaného). Veškeré shora popsané jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému nelze přičíst k dobru žádnou okolnost, neboť jeho výpověď z přípravného řízení nelze hodnotit ani jako částečně doznání. Naopak mu přitěžuje spáchání více skutků ve vztahu k více poškozeným a jeho nepřehlédnutelná trestní minulost představující sedm odsouzení zejména pro majetkovou trestnou činnost obdobného charakteru, z nichž z důvodu souběhu lze přihlížet pouze ke čtyřem odsouzením. S ohledem na tyto okolnosti, v minulosti uložené jak alternativní tresty, tak nepodmíněný trest odnětí svobody, z kterých se obžalovaný evidentně nepoučil, jakož i skutečnost, že posuzovaná trestná činnost je souběžná s trestnou činností, za kterou byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, kdy přichází v úvahu uložení souhrnného trestu, který nemůže být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, nemohl soud uložit jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Posuzované přečiny jsou totiž ve vztahu souběhu k přečinu pomluvy dle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 3. 2016 č. j. 5 T 8/2016-47, jenž byl obžalovanému doručen dne 16. 5. 2016 a nabyl právní moci dne 25. 5. 2016, a k přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný shledán vinným trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 6. 2016 č. j. 17 T 9/2016-70, jenž byl obžalovanému doručen dne 26. 7. 2016 a nabyl právní moci dne 4. 8. 2016, protože všechny tyto přečiny obžalovaný spáchal před doručením v pořadí prvního uvedeného trestního příkazu, tj. před dnem 16. 5. 2016; za tyto přečiny je třeba obžalovaného postihnout souhrnným trestem. Současně skutky pod bodem 1) až 4) rozsudku, resp. 5) – 6), z nichž jednání pod bodem 3) a 4), resp. 6) soud převzal z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153, jsou dílčími útoky pokračujícího přečinu podvodu dle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, resp. pokračujícího přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť všech dílčích útoků se obžalovaný dopustil před doručením návrhu na potrestání dne 20. 1. 2016 ve věci sp. zn. 2 T 190/2015, jež má účinek sdělení obvinění a odděluje jednotlivé skutky; za tyto dílčí útoky pokračujících trestných činů pak obžalovanému náleží společný trest. Soud proto ukládal společný souhrnný trest, přičemž v rámci trestní sazby jednoho roku až pěti let, tj. trestní sazby za přečin podvodu dle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejpřísněji trestnému, uložil trest odnětí svobody ještě v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře dvou let) a pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, poněvadž ukládal trest za úmyslný trestný čin a nebyly zároveň splněny podmínky pro zařazení do věznice s dozorem ani zvýšenou ostrahou. S ohledem na uložený souhrnný trest zrušil soud výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 6. 2016 č. j. 17 T 9/2016-70 a z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 3. 2016 č. j. 5 T 8/2016-47, dále v rámci ukládání společného trestu soud zrušil ve výroku o vině pod body 3) – 5) a ve výroku o trestu II. rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Poškozené [REDAKCE] soud přiznal nárok na náhradu škody ve výši 47.000,- Kč tak, jak se s ním připojila v trestním řízení, poněvadž v dané výši byl v hlavním líčení prokázán. U poškozené [REDAKCE] byl dokazováním v hlavním líčení prokázán vznik škody ve výši 71.800,- Kč, nicméně protože se poškozená připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 67.500,- Kč, nemohl jí soud přiznat více, než žádala. Vzhledem k tomu, že v rámci ukládání společného trestu soud ruší také výrok o náhradě škody vztahující se k rušenému dílčímu útoku pokračujícího trestného činu, je potřeba jej zopakovat, a proto soud převzal z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 T 190/2015-153 výrok o náhradě škody ohledně poškozené [REDAKCE] a částečně i ve vztahu k poškozené [REDAKCE] stran částky 6.300,- Kč, a proto jí celkově přiznal nárok na náhradu škody ve výši 73.800,- Kč. Co do odůvodnění uvedených výroků soud odkazuje na tento rozsudek.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do o s m i dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

V České Lípě dne 24. května 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

[REDAKCE]
[REDAKCE]
I